

Милорад Михаиловић

ПЕЈЗАЖИ РАДОМИРА МИЉКОВИЋА

**Изложба акварела; 10—20. јуна 1981.
Галерија Народног музеја у Краљеву**

У оквиру манифестације »Исељеничко лето 81«, Матица исељеника Србије и Народни музеј у Краљеву приредили су у Галерији изложбу акварела нашег исељеника сликара Радомира Миљковића који живи и ствара у Мелбурну у Аустралији.

Рођен је 1931. године у Рајцу код Неготина а у Аустралији живи од 1959. године. Школовао се на Ликовној академији у Риму у Италији и у Мелбурну. Био је шеф катедре на Краљевској ликовној академији у Мелбурну од 1968 — 1978. године. Члан је Удружења старих акварелиста града Лондона и Друштва ликовних уметника Викторије (Аустралија). Поред сликања бави се педагошким радом, писањем поезије, сценарија, израдом ентеријера, музиком. Дугогодишњим истрајним радом и обимним ликовним делом Миљковић је у далекој Аустралији стекао реноме и углед значајног сликара. Приређивао је изложбе широм Аустралије а његова дела чувају се у бројним светским музејима и приватним колекцијама. О вредности његовог стваралаштва говоре и

признања и награде које је добијао за своја највреднија дела.

Радомир Миљковић је рођен и одрастао у лепој и питој Неготинској Крајини, шароликој од винограда, житних поља и шума, валовитој и прошараној пропланцима и бистрим потоцима. Из завичаја Миљковић је понео у далекој Аустралији љубав према нетакнутој природи, према жубору планинске воде и свежињни шума, према исконској дивљини неугроженој човековим деловањем и новом технологијом. Ту своју младалачку љубав, претачући у мотиве аустралијског пејзажа, пренео је на своје слике и остварио ликовна дела која зраче снажним доживљајем нетакнуте природе и њене лепоте.

Миљковић слика аустралијску пустињу и црвену земљу, шуму еукалиптуса и жубор воде сребрних потока, планинске врхове и изворе, усамљено дрвеће, праскосорја и сутоне, заласке сунца и свитања, каме не громаде асоцијативног изгледа, крајолике у измаглици и орошене шумске пејзаже, необичне и лепе у свом природ-

ном изгледу, снажне и нетакнуте од искона. То нису пределе из маште и снова, идилични сеоски пејзажи, већ пажљиво одабрани реални сликовити крајолици у дивљини, исечци из природе једне нама необичне и непознате земље.

Миљковић ствара слику надахнуто једним реалистичким поступком који је доста сличан по третману, пажљивом исликавању, детаљном представљању виђеног, ренесансним изворима слике, покрету названом у српском савременом сликарству »обнова слике«. По идејном схватању значаја сликарства и његове улоге у савременом свету отуђења и загађености, његово дело има, чини се, пандан у стваралаштву једног другог српског сликара на другом крају света — у делу Милета Андрејевића који живи и ствара у Њујорку. Међутим, то су само неке асоцијације и паралеле које се намећу при сагледавању и просуђивању Миљковићевог ликовног стваралаштва.

Радомир Миљковић је велики мајстор акварела. Његово дело је самосвојно, зналачки изграђено ликовним поступком заснованим на солидној цртачкој основи и на добром познавању технике акварела и његових колористичких могућности али и других сликарских техника. Он слику пејзажа гради, полазећи од реалног објекта, ребањем планова — хоризоната различито постављених и тонираних пости-

жући тако истовремено и дубину слике и атмосферу крајолика који се губи у даљини, са свим осталим инвентаром што улази у састав слике и доприноси препознавању пејзажа. При том, нарочито код шумских пејзажа, он користи и декоративне ефекте који се изванредно допуњују са исликаним стварајући утисак меких прелаза бојених површина и атмосферу сребрних измаглица. Све се то слива у један изванредан приказ, бљештаву представу предела исказану бојеним средствима. Остварени са лакоћом али промишљено, на моменте виртуозним потезом, надахнуто и слободно, акварели Радомира Миљковића успевају да нам приближе и доочрају слику аустралијског тла у потпуности одајући истовремено ствараоца истанчаног и зрелог стваралачког поступка.

Извори Миљковићевог сликарства налазе се у италијанској ренесансној уметности. Види се то по студиозном начину стварања слике, по постизању перспективе и атмосфере пејзажа, на то подсећа ренесансни изглед неких слика. Вероватно су ренесансни извори на Миљковићевим уљаним сликама још очљивији. Имајући тако за основу једно садржајно и зрело сликарство Миљковић га награђује и талентом и стеченим властитим сликарским искуством и упорним радом и ствара вредна ликовна дела која носе обележја великих мајстора акварела.